

این جهان کوه است و فعل ما صدا

اوضاع جهان بصورت کل و حالات افغانستان و کشور های منطقه بگونه خاص ، چنان آشفته و هراسناک گردیده که دیگر هیچ جنبنده یی حتا در زادگاه خودش احساس امنیت نمیکند. انسانها در سده های ماضی و در درازنای زمانه ها، عمدتاً در پی رفع گرسنه گی و تأمین عدالت انسانی و اجتماعی بودند، اما حاکمیت وضع آشفته امروز، چنان است که مظلومان و گرسنه گان، دیگر همه چیز را فراموش کرده و فقط در فکر تأمین امنیت جانی خویش هستند.

آشفته گی اوضاع و نا امنی در سراسر جهان و بخصوص در کشور های اسلامی و جهان سومی ، البته خود بخود بوجود و بگونه آنی و تصادفی بوجود نیامده است ، بلکه در واقع، زاده خبث باطن و سیاست های بیرحمانه و ضد انسانی آنده از رژیم های سود جو و ضد مردمی است که هرگز راجع به خیر و سعادت افراد بشر، صلح و امنیت جهانی ، احترام به کرامت انسانی و رعایت حق و حقوق همسایه ها و غیره تفکر نمیکنند و مسوولیتی هم اندرین راستا نمی پذیرند. همینجاست که میخواهند همانند حیوانات در میان جنگل ، عمل نمایند. یعنی هر که دست بالا یافت و زور بیشتر داشت ، دیگری را باید بخورد و نابود کند.

این مثال عام، در مورد حال و احوال افغانستان در چند دهه اخیر مصداق می یابد. افغانستانی که هر قدر دچار بیماری و علالت ناشی از فقر و جنگ و جنایت شد، به همان اندازه رژیم های قدرتمند جهان و چاکران کم زورتر آنان ، بیرحمانه تر از قبل بالای این خطه غم گرفته تاختند و ریا و جفا بکار بستند. یکی از این چاکران و دستیاران غماز و جفا کار ابرقدرت جهان، حکومتداران پاکستان است که ظرف چند دهه اخیر، با دست اندازیها و تروریست پروریهای بیشرمانه اش، دود از دمار مردم مظلوم افغانستان کشیده است .

اما در عین حال، چنانکه از مدتی بدینسو دیده و یا شنیده میشود، تروریست های دست پرورده حکومت پاکستان، گهگاهی لوله تفنگ شان را بسوی ارباب پاکستانی خویش نیز میچرخانند و انفجارهای خونینی را نه تنها در بخشهای ارتش آن کشور، بلکه حتا در بخشهای شهری و میان انبوه جمعیت عوام که از هرنوع زلزالت و دنائت سیاسی و استعماری بدور اند، انجام میدهند که این خود، همان انعکاس صدا در سینه کوه را میرساند. چنانکه شاعر گفته است:

این جهان کوه است و فعل ما صدا سوی ما آید ندا اندر ندا

در جریان همین هفته، انفجار عظیمی دریکی از مارکیت های میوه فروشی واقع در حومه شهر اسلام آباد بوقوع پیوست که بیشتر از بیست تن بیگناه و بی خبر از بازیهای سیاسی و شیطانی را در کام مرگ سپرد و بیشتر از یکصد نفر دیگر را زخمی ساخت. البته قبلاً هم حملات و عملیات متعدد تروریستی علیه پایگاه های نظامی، افراد و مکان های رسمی و دولتی از سوی گروه های دست پرورده حکومت مداران پاکستان صورت گرفته و باز هم در آینده صورت خواهد گرفت.

این همان واقعیت های جنوی آمیزی است که سالها قبل از سوی ما افغانهای مظلوم پیشبینی میشد و میگفتیم، خونهایی را که دولتمردان پاکستان در دامان سرزمین ما میریزانند، عاقبت دامن خود شان را خواهد گرفت.

همانطور باید در مورد قدرت های بزرگ جهان گفت که اگر از یکطرف خودشان هیولای تروریسم را ایجاد میکنند، می پرورند و تقویت میکنند، از سوی دیگر، همین هیولا، وقتی بزرگتر و صاحب هزار سر و هزار پا میشود، بسوی ولینعمتش حمله میکند و خونس را میریزاند که سازمان تروریستی القاعده به رهبری اسامه بن لادن و طالبان پاکستانی یکی از نمونه های بارز آن است.

حال، آنچه از آن همه کردار ها و پندار ها استنباط میشود اینست که رژیم ها چه در منطقه و چه در سراسر جهان، آنچه را بخود نمی پسندند، نباید به دیگران روا دارند. در غیر آن همان ضرب المثل معروف به تکرار خواهد پیوست که گفته اند " مارگیر عاقبت توسط مار گزیده خواهد شد. "

شخص دشمن کیشی بنام " کرنیل امام " پاکستانی کسی بود که سالها بعنوان یکی از افسران کارکشته شبکه استخبارات نظامی پاکستان، با مار های تروریستی و گروه های طالبان سر و کار داشت و آنها را در سبب خاص استخباراتی و فراز شان های خویش می پروراند تا علیه افغانستان و هندوستان بکار گرفته

شوند، اما ، دیده شد که عاقبت توسط همان مار های زهر دار طالبی گردن زده شد، بدون آنکه حتا جنرال حمید گل رییس سابق استخبارات نظامی آن کشور ونماینده پروپا قرص گروه طالبان ملا عمری به دادش رسیده باشد. امید وار هستیم هرچه زود تر روزی فرا رسد که مارگیران و شعبده بازان دیگری مانند جنرال حمید گل ها ، مولانا سمیع الحق ها و امثالهم نیزتوسط دست پروده های خودشان به سرنوشت کرنیل امام مواجه شوند.

خاک پاکستان از چند دهه بدینسو عملاً و آشکارا حیثیت خانه زنبور تروریسم را پیدا کرده و بقول بزرگان ، یگانه راه علاج هجوم زنبور اینست که خانه زنبور آتش زده شود.

بیدل بزرگ چه خوش فرمود : انفعال آخر به داد خود سری ها میرسد

میکشد از چنگ آتش دامن سیماب آب .